

Żądania wnoszącego odwołanie

- Tytułem głównym,
 - Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
 - W konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy Air France-KLM SA, a także uzasadnienia jej rozstrzygnięcia w zakresie, w jakim w decyzji tej nałożono na Air France-KLM SA grzywnę;
- Tytułem ewentualnym, obniżenie na podstawie art. 261 TFUE do odpowiedniej wysokości kwoty grzywny wynoszącej 307 360 000 EUR, nałożonej solidarnie z jednej strony na Air France-KLM, a z drugiej strony na KLM w art. 3 lit. b) i d) decyzji Komisji Europejskiej nr C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów);
- w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w całości, w tym kosztami poniesionymi przez Air France-KLM SA w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się, tytułem głównym, na jednym zarzucie nieważności, pomocniczo, na jednym zarzucie nieważności i na podniesionych w dalszej kolejności, posiłkowo, dwóch zarzutach dotyczących zmiany.

Tytułem głównym, Air France-KLM utrzymuje w zarzucie pierwszym, że w zaskarżonym wyroku Sąd błędnie potwierdził przypisanie jej praktyk Air France i części praktyk spółki Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (zwanej dalej „KLM”). Air France-KLM żąda w związku z tym stwierdzenia nieważności spornej decyzji.

Pomocniczo, Air France-KLM utrzymuje w zarzucie drugim, że Sąd nie dokonał właściwej oceny kompetencji Komisji do stosowania art. 101 TFUE do usług w ramach połączeń przychodzących (inbound), to znaczy z państwa trzeciego do EOG. Air France-KLM utrzymuje, że oceny kwalifikowanych skutków dokonano z naruszeniem prawa i że Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia. Air France-KLM żąda w związku z tym stwierdzenia nieważności spornej decyzji.

W dalszej kolejności, posiłkowo, Air France-KLM utrzymuje w zarzucie trzecim, że Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia i zasadę równego traktowania w odniesieniu do uwzględnienia systemów regulacyjnych.

W zarzucie czwartym i ostatnim Air France-KLM twierdzi, że Sąd naruszył prawo, gdy dokonał przeniesienia ciężaru dowodu poprzez uznanie nieprzerwanego uczestnictwa Air France w naruszeniu w okresie między 7 grudnia 1999 r. a 14 lutego 2006 r.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-344/17, Latam Airlines Group i Lan Cargo/Komisja, wniesione w dniu 9 czerwca 2022 r. przez LATAM Airlines Group SA, Lan Cargo SA

(Sprawa C-375/22 P)

(2022/C 303/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: LATAM Airlines Group SA, Lan Cargo SA (przedstawiciele: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, Rechtsanwalt i W. Sparks, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie w jakim oddala on skargę o stwierdzenie nieważności;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”) w zakresie w jakim dotyczy strony wnoszącej odwołanie. Tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji w części i obniżenie grzywny nałożonej na stronę wnoszącą odwołanie do kwoty, którą Sąd uzna za stosowną
- tytułem żądania ewentualnego, jeżeli Sąd uzna, że nie może wydać ostatecznego rozstrzygnięcia, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd; oraz
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania przed Trybunałem i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je strona podnosi następujące zarzuty.

Zarzut pierwszy, dotyczy oczywistych naruszeń prawa popełnionych przy ustalaniu skutków prawnych uwzględnienia zarzutu pierwszego skargi. Zamiast stwierdzić nieważność decyzji w całości, Sąd stwierdził jedynie jej częściową nieważność, nie oceniając czy dowody na podstawie których uznano, że strona wnosząca odwołanie nie ponosiła odpowiedzialności w pierwszej instancji, można było rozdzielić, mimo orzecznictwa, z którego jasno wynika, że było to właściwe kryterium.

Zarzut drugi, dotyczy oczywistych naruszeń prawa popełnionych przy oddalaniu szóstego zarzutu, dotyczącego prawa do obrony w związku z brakiem uzasadnienia przez Komisję powodu, dla którego nie przedstawiła ona zarzutów innym liniom lotniczym i usługodawcy. Ponadto Sąd przeinaczył jednoznaczne dowody przy ocenie wiadomości elektronicznej z dnia 22 lipca 2005 r., nie biorąc pod uwagę, że kluczowymi dowodami dla Sądu były działania linii lotniczych, wobec których Komisja odstąpiła od wniesienia zarzutów po wystosowaniu pisma w sprawie przedstawienia zarzutów.

Zarzut trzeci, dotyczy oczywistego naruszenia prawa przy oddaleniu trzeciej części zarzutu czwartego (część pierwsza) w odniesieniu do właściwości Komisji do dokonania określonych ustaleń.

Zarzut czwarty, dotyczy oczywistych naruszeń prawa przy oddalaniu trzeciej części zarzutu czwartego (część druga) odnoszącej się do niejednoznaczności decyzji w przedmiocie geograficznego zakresu naruszenia.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-341/17, British Airways/Komisja, wniesione w dniu 9 czerwca 2022 r. przez British Airways plc

(Sprawa C-378/22 P)

(2022/C 303/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: British Airways plc (przedstawiciele: A. Lyle-Smythe i R. O'Donoghue, advocaten, T. Sebastian, Barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości lub ewentualnie w części w jakiej oddala on zarzut czwarty oraz drugą część zarzutu siódmego podniesionego przez stronę wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji;